

ପଦ୍ମନାଭ

ମନସାଦାସ କର୍ମକାର

କଥାର ମା ବାପ ନେଇ, ଅଜନ୍ମା କଥା
ତବୁଓ ଏକେକଦିନ ପେଯେ ଯାଇ ଶ୍ରୋତା
ନୃପେଣ ଓ ଆମାକେ ଚଲେ ଘୋର ଆଲୋଚନା
ବାଘା ବାଘା କବିରାଓ ହୟ ତୁଲୋଧୋନା
କୀ ଲେଖା ପତ୍ରସ୍ଥ ହୟ, ହେ ସମ୍ପାଦକ
କେ ତୋମାର ପ୍ରିୟ ବଳ, କବି ନା ସ୍ତାବକ ?
କବିତା ମାନେ କି ଶୁଦ୍ଧ ପଦାନ୍ତିକ ମିଳ !
ଦୁ-ଦଫାଇ ବାକି ପଡ଼େ ଇଲେକ୍ଟ୍ରିକ ବିଲ
ତାର ମାନେଇ ଅନ୍ଧକାର, ମଶା ଆର ଛାର
ନିର୍ଯ୍ୟ ରକ୍ତପାତେ ରାତ୍ରି ସାବାଡ
ଯଦି ବା କବିତ୍ର କିଛୁ, ଭାଙ୍ଗେ ମା ଭବାନୀ
ଖେତେ ହଲେ ହାଓୟା କିଂବା ନାକାନି ଚୋବାନି
ରେଶନେର ମୋଟା ଚାଲ, ଏକ ଫୁଟେ ଭାତ
ମାଛି ଆର ପିଂପଡ଼େର ସାଥେଇ ଆଁତାତ
ଆହାରାନ୍ତେ ଦିବାନିଦ୍ରା ଗର୍ଭୋଦକ ପେତେ
ସ୍ୱଯନ୍ତ୍ର କବିତା ଓଠେ ନାଭିପଦ୍ମ ଫେଟେ ।